

Johannes Crocius Moritz Gudenus

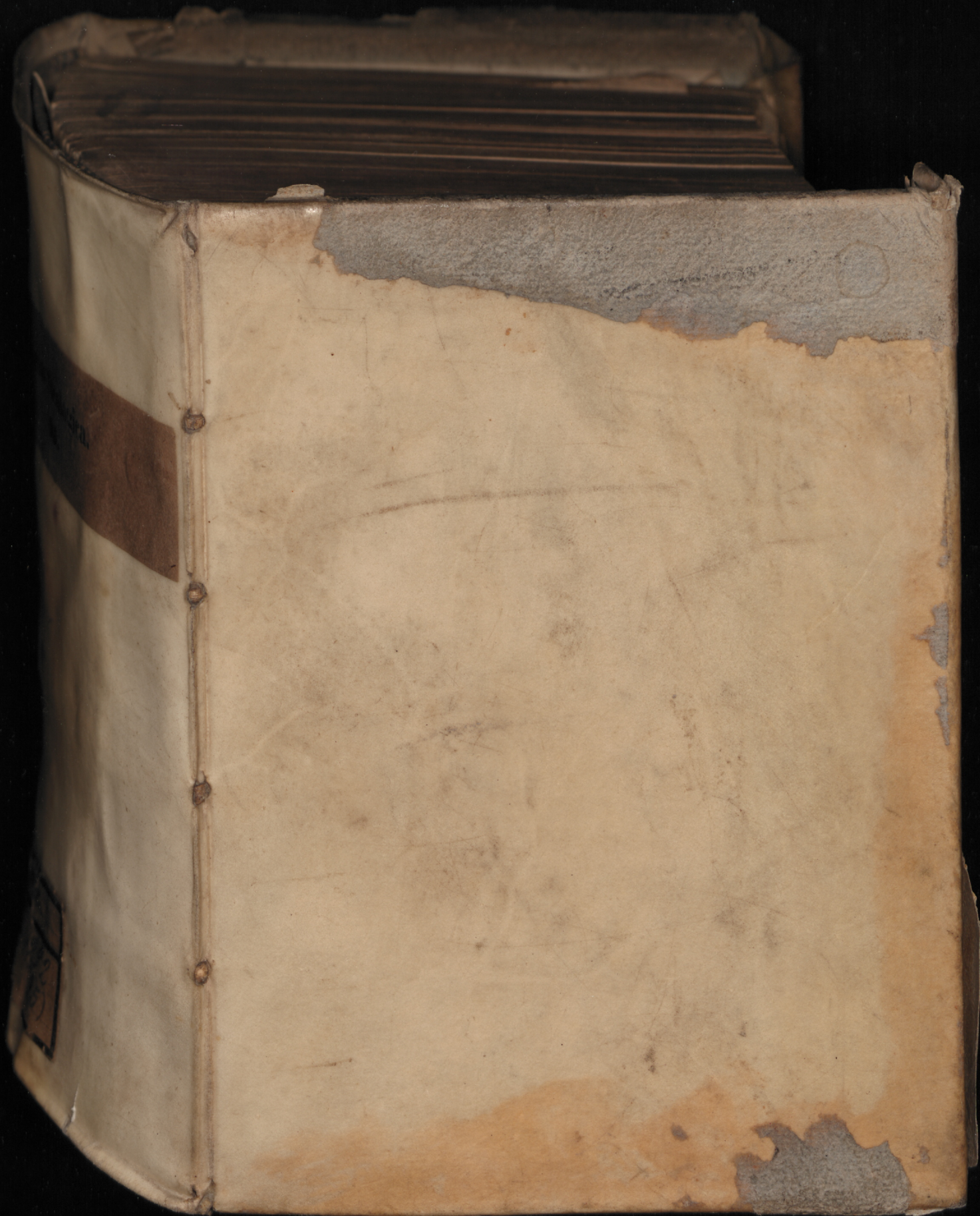
Positiones Theologicae De Paedobaptismo

Marpurgi Cattorum: Hutwelckerus, 1619

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn746576250>

Druck Freier Zugang

95

52^b.6.

Ja 1092 (95)

Tomo hoc XLVII. continentur:

1. Dithemi Icarus Academicus Norimb 1643.
2. Acclamatione preempitica Academia Genensie cum eo
descenderet idem Ditherrus.
3. Orationes inauourales Academia Ludunensis Patavoru.
4. Polyvardi. Walai. Anno. 1620.
5. Thysii.
6. Hommi.
7. Sinapij.
8. Ravi Panegyria Orientalib; linguis Trajecti ditta. 1643.
9. Hier. Welleri Consilium de studio Theol. Rostoch 1617.
10. Simile D. Joh. Quistorpii Rostoch. 1643.
11. Iusti Jone oratio de eodem argumento. ibid. 1644.
12. Dan. Heimfii. Homulia in Natalem Domini. Lugd. 1613.
13. —. In Christi Passionem. ibid. eod.
14. Quistorpij de Vinbu; Liberi Arbitrii coll. loc III, 4. s. 1645.
15. Samhauen Doming gloria crucifixus. 1633.
16. —. De Melchisedeco e Gen. XII. 1634.
17. Jacobus Martini de Causa Peccati. 1639.
18. —. Analysis Capiti; Vad. Romanor. eodem.
19. Dorschauc De tribu; testib; in Terra. 1 Jo. V, 8. 1635.
20. —. De Peccato originali. eod.
21. —. Synopsis Theol. Zachariana.
22. —. ad Hebr. XIII, 8. 1643.
23. —. ad Act. IV, 27. 28. 1646.

24. D. Mentzerus de Ecclesia. 1608.
 25. D. Hamelkenig de Persona Christi. 1645.
 26. D. Cothmannig de Predestinatione. Rostoch. 1692.
 27. ———. Pars II. ———
 28. Jo. Croig de Orthodoxa Fidei Delecta Mamp. 1619.
 29. ———. Vano. per Europā Doctrina cum script. S. conformitas.
 30. ———. De Apostolici nominis causis.
 31. ———. De Apostolica Ecclesiarū Vrang. Doctrina.
 32. ———. De Catholicismo Eccl. Evangelicae.
 33. ———. De Antiquitate Relig. Evangelicae.
 34. Gocklenii Theses Apologeticae contra Finckium. 1606.
 35. ———. De Analogia seu proportione.
 36. Perzelius de S. Coena Stempforti 1602.
 37. Tossani Theses contra Evangelicos. ibid. 1605.
 38. Ravenspengeri Samson redivivus. ibid. 1619.
 39. Heyderi Ruae quæstionum Theol. Maynurgi. 1611.
 40. Eglani de Generaliōe Christi. ibid. 1608.
 41. ———. De Fide justificante. ibid. 1617.
 42. ———. De Peccato in Spiritum S. cod. 44 β. Croig de Pecc. de Baptismo.
 43. ———. De Predestinatione. ibid. 449. Doctrina
 44. ———. ~~Compensationem pro peccatis~~ Doctrina
 45. Conradig Vorshig de Idolatria Pontificiorum in cultu Iuriani.
 46. ———. Stempfort. 1608.
 47. ———. De Idolatria eorum in cultu sanctorum
 48. ———. In cultu Imaginum Pontificiorum

49. P. Petri Roeshii Soc. Jes. Disputatio Paradisiaca
50. Corradi Vossii Oratio Apologetica in
pleno Confessu Ordinum Hollandiae et Westphaliae
Gita. Hartmanni. 1612.
51. Ebelius de Generatione et Corruptione Hom.
Graevae. 1646.
52. — De Anima Hum. Simplicitate. 1644.
53. — Deinde IV. Conclusionum metaphysicarum. 1646.

a - a	A - D
16	A - C
35	A - C
30	A - C
A - C	A - C
20	65
40	A - C
A - B	48
-	A - C
A - B	16
35	A - C
B - 36	A - C
A - 00	A - C
A - C	A - C
A - 00	A - C
A - B	A - B
A - D	A - K
A - 00	51
40	24
128	24
72	20
A - 00	
A - D	
14	
16	
32	
A - G B	
A - C	
A - 00	
A - C	
A - C	
B - G 1	
A - D	

440

41a

POSITIONES THEOLOGICÆ,
De
PÆDOBAPTISMO,

Quas
Assistente divinâ gratiâ,

PRÆSIDE

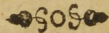
IOHANNE CROCIO SA-
CRO SANCTÆ THEOLOGICÆ DOCTO-
re & ejusdem in illustri *Mauritiana* Academia
Professore primario,

Publicè

Examinandas proponit

M. MAURITIUS GÜDENUS CASSEL-
lanus Hassus,

*Ad diem 28. Augusti loco & hora
solitis.*

Marpurgi Cattorum,
Ex Officina Rodolphi Hutvvelckeri,
Anno M D CXIX.

42, 50
43, 49
44, 70
45
46

CLARISSIMO ET EMINENTISSIMO

Viro

D^N. THEODORO VIETORI, in Illustri Mauritianâ Græcæ linguæ Professore eximio, eiusdemq; Prædagogii Rectori fidelissimo, solertissimo. Mæcenati suo & Præceptori omni reverentiæ & honoris cultu suspiciendo.

Ut &

Veræ pietatis amore, eruditionis honore, generis splendore ornatissimis & maximè conspicuis Juvenibus.

D^NO. GERHARDO SCHOPPINGIO Schivvollano, &
D^NO. THEODORO QUEISEN Daventriensi. Belgis. S.S.L.L. Studiosis in Academia Marpurgensi maximè industriis, amicis suis ut observantia colendis, ita amicitia singulari junctis.

Dedicat & offert

Respondens

Mauritius Gudenus Cassellanus.

PROPOSITIO PRIMA.

Nimus nobis est doctrinam de Pædobaptismo brevissimè completi, & placidâ sententiarum collatione examinare. Quod ut bene cedat faxit Dominus I E - s u s Amen.

2. Sunt autem alii infantes Christianorum, alii gentilium & Iudæorum, seu omnium qui sunt extra Ecclesiam constituti, quos Paulus absq; Christo, alienos à populo Israelis & extraneos à pactis promissionis, spem non habentes, & Dei expertes in mundo esse scribit, Ephes. 2. 12.

3. Christianorum infantes appellamus, qui vel ex utroq; velex alterutro parente Christiano nascuntur. 1. Cor. 7. 14. 15. vel quorum parentes liberis iam natis ex Judaismo aut paganismò conversi baptizantur, Act. 16. 33.

4. Christianorum autem nomine hîc generaliter nobis veniunt, quotquot sunt in Christum baptizati, sive verè credât, sive fidem exterius simulent, quæ est hypocritarum impietas.

5. Hoc infantium discrimen omnino hic notandum esse putamus, cum ipsa scriptura inter gentes extraneas & propinquas factas per fidem Ephes. 2. 12. 13. inter extraneos, & eos qui sunt intus. 1. Cor. 5. 12. ut & inter liberos sanctos & immundos 1. Cor. 7. 14. discernat.

A 2

Non

42, 50
43, 49
44, 70
44
46

6. Non quod Christianorum liberos sanctitate inherente præditos in hanc lucem edi credamus, quæ est quorundam malevolorum calumnia; constanter enim retinemus Christi oraculum; *Quod ex carne natum est, caro est* Ioh. 3. 6. Sed quod nascantur sancti sanctitate federati, seu tanquam pertinentes ad fedus DEI non tantum cum adultis sed & cum ipsorum femine initum Genes. 17. 7. Quemadmodum liberi ex utroq; parente infideli immundi dicuntur non quod sint spurii, non quod magis peccato originali sint obnoxii, quam alii hic enim nulla est discretio; sed quod federis promissio ad nos non ita pertineat, ut ad fidelium liberos, quippe quæ ad solam Ecclesiam spectat.

7. Iam duo quærentur: Unum est num infantium Christianorum baptismus sit licitus & conveniens. Alterum num sit necessarius? Utrumq; negant Catabaptistæ. Nos pro veritate, sed secundum lineas quod aiunt breviores.

8. Licitum & convenientem esse infantium Christianorum baptismum variis argumentis constat. Ante omnia veneranda est servatoris voluntas quam erga eos testatur Matth. 18. cū ait: *Sinite eos ad me venire.* Iis v. baptismum denegare nefas est, quos Dominus ad se vult venire, præsertim cum aliâ ratione venire per aetatem non possint.

9. Unde factum est, ut Apostoli integras familias per baptismum Ecclesiæ inseruerint. Act. 16. 15. 33. c. 18. 8. 1. Cor. 1. 6. Verisimile autem nō est nullum in tot familiis fuisse infantem.

10. Idq; non tantum respondet elegantissimis V. T. typis, quibus initiationis Sacramentum fuit adumbratum, sed & quod novum in veteris Sacramenti locum successit. De typis res est clara per mare rubrum, deinde per Jordanem non adulti modo sed & infantes transmissi; quæ baptismi est figura. 1. Cor. 10.

11. Eum verò circumcisioni successisse palam est & rectè successit.

suecessisse nemo facile negaverit nisi qui Paulo velit contradicere. Col. 2. 11. 12. quod nobis argumento est hunc merito illis concedi, qui circumcissionis in V. T. participes fiebant.

12. Non desunt, qui hanc successionem impugnant, eò quod. 1. circumcisio ad unum sexum restricta fuerit, baptismus utriq; sit communis, illa ad octavum diem alligata; ille non item; illa sine certâ verborum formâ, hic cum certis verbis ad- ministratur; iste iteretur, non illa: illa fuerit signaculum justitiæ, hic in peccatorum remissionē detur: deniq; illa faciat, ut Christus nihil nobis profit Gal. 3. isto induamus Christum Gal. 3.

16. At enim verò primis tribus argumentis elenchus consequentis cõmittitur: quartum nititur falsâ hypothesi de baptis- mi iteratione: quintum evertit seipsum: sextû pro nobis facit.

14. Et quæso quid obstet quo minus liceat & conveniat Christianorum infantes sanctissimo hoc Sacramento initiare? Num quicquam ex parte Dei ostendant prohibitionem: Num quicquam ex parte Sacramenti? nihil, si omnia penitissimæ ex- cutias. Num aliquid ex parte suscipientis? Cedò! Num ex parte Ecclesiæ? Id produci hætenus non potest. Concludimus ergò; Licet, convenit.

15. Porro de necessitate quæritur. Est a. duplex necessitas; una absoluta altera hypothetica. Illa hic locum non habet, quod Christus docet cum Marc. 16. ait. Quicumq; crediderit & baptizatus fuerit servabitur; qui non crediderit damnabitur: Cur enim in antithesi solius fidei, non baptismi meminit, nisi ut confirmet non perire omnes, qui non baptizantur casu ali- quo exclusi.

16. Eorum itaq; opinionem probare non possumus qui infantes sine baptismo vitâ defunctos à beatæ vitæ communi- one exclusum eunt. Promisit Deus se fore Deû non solû adultor- um sed etiam seminis Genes. 17. Quæ veritas non eliditur, etsi inopinato casu infantuli ante acceptum baptismum exspirent.

42. 50
43. 49
44. 70
45. 48
46.

17 Necessitatem hypotheticam agnoscimus, & contra fanaticos asserimus, necessitatem, inquam, mandati, medii & finis.

18 Necessitas mandati clarissimè patet ex Servatoris institutione Marc. 16. Matth. 28. Vult enim omnes gentes in nomine Patris, Filii & Spiritus Sancti baptizari, à quarum complexu infantes excludere, ab insania propè abest.

19 Adversarii urgent literam & monstrari volunt hæc verba, *baptizate infantes*. Imprudenter! Quod enim ex infallibilibus Spiritus S. testimoniis per in dubiam consequentiam extruitur, non minus pro Dei verbo est habendum, quàm quod expressis literis annotatum legitur. Non solum imprudentiam produnt, sed & ineptias agunt. Si enim infantes ad baptismum, nolunt admittere, nisi verbum illud è sacris tabulis producat, *Baptizate infantes*, similiter scœminæ à S. cœnæ usû arcendæ erunt, eò quòd nusquam disertis verbis mandatum de cœnâ scœminis administranda extet. Ut ergo his administratur cœna vi generalis mandati; ita quoq; infantibus baptismus.

20. Nec est ut in traditionum Apostolicarum latebras cum Pontificiis nos abdamus, qui eum ideo necessariò retinendum esse somniant, quòd ab Apostolis sit Ecclesiæ extra verbum scriptum commendatus. Cur enim verbo non scripto adhæreamus, ubi scriptura veritati facem præfert?

21. Magna verò est istorum audacia, qui scripturam imperfectionis accusare non verentur, quòd Pædobaptismum summè necessarium nusquam sanciat; Retundunt eam ipsi Pontificii, cùm ex scripturis illum nobiscum contra Anabaptistas defendunt.

22. Interim Pædobaptismum apostolicam traditionem à patribus nonnunquam vocari, minimè negamus. Luculentæ enim sunt eam in rē testimonia Origenis, Augustini, Cypriani; verùm constat traditionem *ἀνεξφω* aliquando eis esse, quæ

ROB

non quidem verbis, at sensu tamen scriptura comprehenditur. Ita enim ipse Augustinus Pædobaptisimum contra Donatistas lib. 4. c. 24. è scriptura defendit, quem alibi traditionem nuncupat.

23. *Necessitas mediæ* fundatur in verbis Christi Ioh. 3. 5. *Amen Amen dico vobis, nisi quis fuerit genitus ex aqua & Spiritu, non potest introire in regnum Dei.* Hic enim Christus Nicodemum causam principem regenerationis, tum organum sacramentale, quo ordinariè utitur, insinuat. Nō quòd Deus ad media sit alligatus, nec possit sine istis salutem operari. Id enim extra ordinem præclaris argumentis subinde docet, sed quòd per media ordinariè velit agere.

24. *Necessitas finis* ex federe æstimatur. Deus bonum federe promissum verbo offert, sacramentis obsignat: qui non est postremus ipsorum finis. Unde firmum colligitur argumentum: Ad quos spectat federis promissio, eis necessariò signaculum exhibetur: hac enim ratione utitur Petrus ad persuadendum suis auditoribus baptismi usum. Act. 2. Jam verò Christianorum infantibus non minus quàm adultis federis promissionem esse factam, universa scriptura clamat. Ergo.

25. Haecenus de Christianorum infantibus. Quid verò fiet de infidelium liberis? Magna hïc est sententiarum varietas. Quidam æq; hos ac istos baptizari debere tradunt; Inter plerosq; est consensus, infantes infidelibus nequaquam vi eripendos esse, ut Ecclesiæ per baptismum inserantur. Id enim repugnat Dei institutioni, naturæ federis & praxi totius Ecclesiæ.

26. De iis qui in Christianorum potestatem veniunt, diversas itum est in sententias. Sunt qui putant distinguendum esse inter eos, quorum parentes in familiam Christianam adsciti & illius pars quædam sunt facti; Et eos quorum parentes in Republica quidem Christianâ versantur, sed ita ut *ἀνεργονίαν* quandam in suos habeant in Ecclesiasticis, Politicis, maximè
verò

verò in Oeconomicis: Illos non autem istos ad baptismum ad-
mitti debere: Alii & illorum & istorum baptismum differen-
dum esse existimant, donec adultiores facti fidem Christianam
discant & profiteantur.

27. Ultraq; sententia magnos habet patronos. Nos tamẽ
in posteriorem inclinare malimus. Certum enim est quamdiu
parentes Christianis nomina non profitentur, liberos pro extra
Ecclesiam natis haberi, etsi in familiã Christianã in lucem sint
editi. De istis vero generalis est Pauli sententia 1. Cor. 5.

28. Nec satis est, quod Christiani eos adoptent in filios &
pro iis spondeant: Adoptio enim civilis privilegium Ecclesiæ
secum non trahit. Nec ideo Christianorum fiunt semen, quod
ab eis educuntur. Adde quod aditus ad Sacramentum non pa-
tescit hominum sponsione, sed federis promissione, quæ ad so-
lam Ecclesiam, cujus infideles non sunt membra, spectare cer-
tum est.

29. Consultius itaq; nostro iudicio fuerit, eiusmodi infan-
tes, si qui in nostram veniant potestatem Deo precibus diligenter
commendare, & eis quasi cum lacte fidei Christianæ notitiam
insillare; ac demum postquam religionis rudimenta tenuerint,
ad sacrum baptismatis fontem admittere. Si prius-

quam id fiat ex hâc vita evocentur, Sacramenti
privatio nequaquam eis
oberit.

F I N I S.

